

शं सुखद्वपा भवतु । अग्नयश्च ते शं भवतु । पार्थिवासः पृथिव्यां भवाश्चाग्नयः त्वा
त्वां माभिश्शुचन् मा शोचयतु अमितापयतु ॥ ८ ॥

कल्पन्तां ते दिशस्तुभ्यमापः शिवतमास्तुभ्यं भवतु सिन्धवः ।

अत्तरिक्षं शिवं तुभ्यं कल्पन्तां ते दिशः सर्वाः ॥ ९ ॥

दिशः [ते] तुभ्यं त्वर्थं कल्पन्तां कृता भवतु आपो जलानि तुभ्यं शिवतमाः
कल्याणकारिण्यो भवतु सिन्धवः समुद्राश्च शिवतमास्तुभ्यं भवतु । अत्तरिक्षमा-
काशं तुभ्यं शिवं कल्याणकारि भवतु सर्वाः दिशः ते तुभ्यं कल्पन्ताम् । आदरार्थं
कात्स्न्यार्थं वा पुनर्वचनम् ॥ ९ ॥

अश्मन्वती रीयते सः संभधमुत्तिष्ठत प्रतरता सखायः ।

अत्र जह्नीमोऽशिवा येऽसंजिह्वान्वयमुत्तरेमाभि वाजान् ॥ १० ॥

का° [२१.४. २१.] अथधिगहृत्यश्मन्वतीरिति । गर्तान्मृदमानीय पूर्ववर्जदिग्भ्यः
कृष्ट्वा वा मृदमानीय तत् श्मशानं विप्रस्य मुखमितं क्षत्रस्योरोमितं वैश्यस्योरु-
मितं स्त्रिया भगमितं शूद्रस्य ज्ञानुमितं सर्वेषां वा ज्ञानुमितं मृदा कृत्वा शैवलैः कु-
शैश्च प्रह्वय तदक्षिणतो गर्तो खात्वा क्षीरोदकाभ्यां सम्पूर्य श्मशानोत्तरे सप्त ग-
र्तान्खात्वा दक्षिणोत्तरान्जलेन सम्पूर्योत्तरगर्तेषु अध्वर्युयज्ञमानामात्यास्त्रीन्याषाणा-
न्प्रक्षिप्याश्मन्वतीरिति (11.) मन्त्रेण तद्गर्तोपरि गहृति ॥ विश्वदेवदेवत्या त्रिष्टुप्
सुचीकदृष्टा । हे सखायः मित्राणि एषा अश्मन्वती पाषाणवती नदी रीयते ग-
हृति री गतौ दिवादिः आत्मनेपदी अतो यूयं संभधमुत्तरणाय प्रयतधम् । उत्ति-
ष्ठत अभिमुखा भवत प्रतरत प्रकर्षेण तां नदीं तरत । किमिति यतोऽत्र प्रदेशे
ये अशिवाः अशान्ता दुष्टा राज्ञसादयः असन् स्युः तान्वयं जह्नीमः परित्यजामः
तेषु त्यक्तेषु शिवान् सुखकरान्वाजानन्नविशेषान्वयमुत्तरेम प्राप्नुयाम ॥ १० ॥

II. अपाधमप किल्विषमप कृत्यामपो रपः ।

अपामार्गं त्वमस्मदप दुःघ्न्यं सुव ॥ ११ ॥

का° [२१.४. २२.] अपाधमित्यपामार्गैरपमृजतऽइति । ते अमात्या यज्ञोपवीति-